

**PROBLEME DE MATEMATICĂ
CU SOLUȚII PROGRESIVE SEPARATE:
PONTURI, ALGORITMI, DEMONSTRAȚII**

VOLUMUL 1 – ALGEBRĂ DE LICEU

**Cătălin Bărboianu
Evgheni Tokarev**

INFAROM Publishing
Matematică aplicată și școlară
office@infarom.ro
<http://www.infarom.ro>

ISBN 978-973-88662-8-7
ISBN 978-973-1991-00-9

Editura: **INFAROM**
Autori: **Cătălin Bărboianu, Evgheni Tokarev**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BĂRBOIANU, CĂTĂLIN

**Probleme de matematică cu soluții progresive separate :
ponturi, algoritmi, demonstrații /**

Cătălin Bărboianu, Evgheni Tokarev. - Craiova : Infarom, 2008
vol.

ISBN 978-973-88662-8-7

Vol. 1 : Algebră de liceu. - 2008. - Bibliogr. . - Index.
- ISBN 978-973-1991-00-9

I. Tokarev, Evgheni

Copyright © INFAROM 2008

Această lucrare este supusă copyright-ului. Toate drepturile sunt rezervate editurii INFAROM, atât în ceea ce privește întregul material, cât și părți ale acestuia, în special drepturile de traducere, retipărire, folosirea formulelor și tabelelor, citare, înregistrare audio, copiere pe microfilm sau pe orice alt suport, precum și depozitarea în bănci de date.

Reproducerea acestei publicații sau a părților acesteia este permisă numai sub prevederile legilor privind drepturile de autor, cu aprobarea expresă a editurii INFAROM.

CUPRINS

(numerele paginilor corespund ediției complete)

Introducere	5
Enunțuri	11
Ponturi	27
Algoritmi	37
Demonstrații	67
<i>Bibliografie</i>	121

INTRODUCERE

Rezolvarea de probleme nu este numai o activitate indispensabilă elevilor în procesul didactic și de dobândire a unei formații matematice, dar și o formă primară a cercetării și creației matematice.

Propunerea și rezolvarea de probleme reprezintă un antrenament științific constant pe care viitorul matematician îl începe la orele de clasă, îl continuă în pregătirea sa individuală pentru școală și concursuri, având drept scop principal autoperfecționarea în matematică și chiar îmbrățișarea unei cariere științifice în acest domeniu.

Pentru rezolvatorii de probleme, acest antrenament intra și extrașcolar este cel mai important mod de a-și dezvolta unele abilități esențiale pentru dobândirea unei gândiri și a unei tehnici matematice, precum și a unor rezultate competiționale. Aceste abilități sunt: intuiția, capacitatea de observație selectivă, abordarea analitică, încadrarea teoretică, capacitatea de deducție și construcție logică, viteza de calcul.

Materialul didactic necesar unui astfel de antrenament, anume culegerile de probleme, deși prezente masiv pe piața publicațiilor, în mare parte nu se ridică la un nivel profesional care să permită utilizatorului dezvoltarea abilităților matematice enumerate anterior.

Vorbind aici numai despre culegerile de probleme cu soluții, acestea nu numai că nu oferă metodologii de rezolvare, cu atât mai puțin metodologii sistematizate, dar în marea lor majoritate sunt alcătuite prin selecții lipsite de criterii metodice și chiar de apartenență la un anumit domeniu sau subdomeniu matematic.

Multe dintre aceste culegeri rămân la stadiul de colecții generale de probleme și de exemple de soluții prezentate ca atare, fără a avea o structură care să stimuleze și să îmbunătățească în vreun fel studiul individual, atât de necesar în perfecționarea matematică a elevilor.

Acesta este și motivul pentru care am lansat acest proiect editorial de realizare a unei colecții de culegeri de probleme într-o formulă structurală nouă, prin care se intervine activ în procesul de studiu, tatonare, încercare și rezolvare efectivă a problemelor, de la

abordare și încadrare teoretică, până la indicarea căii de rezolvare, a pașilor de executat și generarea soluției complete.

În fapt, culegerea este structurată pe patru secțiuni separate și independente, respectiv *Enunțuri*, *Ponturi*, *Algoritmi* și *Demonstrații*, în această ordine.

Secțiunea **enunțurilor** cuprinde problemele propuse spre rezolvare, care sunt de nivel mediu și avansat. Problemele sunt selectate din categoria celor a căror soluție se bazează exclusiv pe rezultate teoretice elementare învățate la clasă, nefiind însă vorba de aplicații directe ale teoriei. Sunt probleme care stimulează investigația individuală, ale căror soluții nu decurg automat din enunțuri, ci sunt rezultatul unui proces deductiv, constructiv și de observație netrivial. Este vorba de probleme specifice cercurilor de matematică și pregătirii concursurilor matematice.

Fiecare problemă are un corespondent de poziție în fiecare din cele trei secțiuni care urmează, aceste secțiuni conținând de fapt soluțiile progresive ale problemei:

Ponturile de rezolvare reprezintă un grup de cuvinte cheie (care pot fi cuvinte, grupuri de cuvinte, propoziții sau expresii matematice scurte) care au rolul de a sugera rezolvitorului în mod intuitiv, dar și analitic: modul de abordare inițial al problemei, observații importante care stau la baza soluției, categorii de rezultate teoretice care se aplică în rezolvare și rezultate teoretice specifice. Ponturile au și rolul de a sugera indirect algoritmul de rezolvare (aflat în secțiunea următoare), fără însă a-l expune sau a-l sintetiza.

Toate aceste sugestii, indicații și trimiteri sunt prezentate incomplet, într-o formă scurtă, lăsând rezolvitorului sarcina de a investiga diferitele opțiuni de abordare și de a alege pe cea care deschide calea către rezolvarea corectă.

Algoritmii de rezolvare reprezintă ansamblurile cronologice ale pașilor de executat pentru generarea soluției complete. Algoritmul este prezentat sub forma unui rezumat și nu compune soluția completă a problemei, ci doar punctează sarcinile și temele parțiale ale căror rezultate vor alcătui în final construcția logică a soluției.

Chiar și aceste sarcini sunt redactate condensat, fără a prezenta explicit obiectele matematice asupra cărora se va opera, ci făcând trimiteri precise la subiectele pașilor anteriori.

Rolul acestei incompletitudini voite a expunerii este acela de a lăsa în seama rezolvitorului identificarea exactă a obiectelor și

sarcinilor de lucru, în scopul reconstituirii integrale a soluției. Algoritmii are rolul de a indica direct calea exactă de urmat în rezolvarea problemei, precum și metodologia aferentă fiecărui pas, fără a expune însă modul concret de lucru, modul de combinare a rezultatelor parțiale pentru formarea construcțiilor logice sau desfășurarea detaliată a calculelor.

Aceste caracteristici elimină riscul unei abordări greșite a problemei sau al urmării unei căi de rezolvare fără finalitate și totodată lasă loc suficient lucrului individual pentru completarea soluției integrale.

Demonstrațiile reprezintă soluțiile integrale ale problemelor, conținând întreaga rezolvare desfășurată conform algoritmului de rezolvare. Prezentarea este completă, în sensul că nu sunt lăsate nedemonstrate unele rezultate parțiale, fie ca exercițiu sau ca fiind evidente sau ușor de dedus.

S-a urmărit expunerea completă a soluțiilor, incluzând detalierea pașilor de executat, observațiile premergătoare deducțiilor și întreaga motivație logică, pentru ca materialul să poată fi parcurs, urmărit și înțeles de o categorie cât mai largă de rezolvatori de probleme, nu numai de către cei cu un nivel de pregătire avansat.

Secțiunile descrise mai sus sunt separate în lucrare, astfel încât rezolvatorul să poată aborda problema și să caute căi de rezolvare în mod independent, fără a vedea în același loc soluțiile progresive care urmează. Acesta poate consulta secțiunea următoare abia atunci când a epuizat fără succes metodele proprii de abordare și studiu individual ale problemei.

În acest fel, rezolvatorul poate trece de la o soluție progresivă la alta mai completă după ce și-a întrebuințat toate resursele proprii, acest efort suplimentar constituindu-se el însuși într-un antrenament matematic util. Mai mult, procesul de preluare succesivă a indicațiilor problemelor, combinat cu cel de investigație individuală cu posibilitatea de autocorectare a unei abordări eronate, oferă rezolvatorului un plus de stimulare deosebit de benefică. Toate aceste elemente conferă acestui tip de culegere un real caracter interactiv.

Așa cum am menționat, problemele prezentate sunt de nivel mediu și avansat, iar soluțiile acestora pot fi urmărite și de către rezolvatorii mai puțin abili în abordarea problemelor diferite de cele specifice programei școlare de la clasă.

Problemele pot fi prezentate și dezbătute la cercurile de matematică, ședințele de pregătire a concursurilor și olimpiadelor, precum și la clasă, în cadrul lucrului diferențiat pe grupe de elevi. Acestea au un spectru destul de larg în ceea ce privește gradul de dificultate, în culegere fiind prezente atât probleme mai simple, a caror cale și metodă de rezolvare poate fi dedusă direct din enunț, cât și probleme mai dificile, mergând până la probleme de olimpiadă internațională.

Majoritatea sunt probleme a căror rezolvare nu este imediată și care nu reprezintă aplicații directe ale unui rezultat teoretic izolat, cadrul teoretic necesar rezolvării fiind mai complex.

Întâlnim și probleme de tip “fals dificil”, în care enunțul crează falsa impresie a unei soluții lungi și laborioase, când de fapt schița soluției devine vizibilă imediat în urma unei observații a unui amănunt important ori a unei construcții sau alegeri ingenioase. Acest tip de probleme ar trebui să constituie contraexemple frumoase pentru cei care au tendința de a pune din start eticheta de “imposibilă” unei probleme de matematică căreia nu reușesc să îi deschidă “lacătul” din primele încercări și chiar de a pune această etichetă matematicii însăși.

Topica problemelor parcurge algebra de liceu, în special a claselor a noua și a zecea, trecând prin domenii ca: numere întregi și reale, ecuații, inegalități, puteri, logaritmi, divizibilitate, polinoame, combinatorică.

Selecția celor 101 probleme a fost făcută cu atenție, astfel încât să corespundă tuturor criteriilor metodologice urmărite, inclusiv a gradului de dificultate. Culegerea conține practic trei categorii de probleme relativ la gradul de dificultate, dispuse consecutiv, între care trecerea se face gradual, astfel că întregul bloc de probleme propuse este unul omogen.

Materialul, prin structura sa, este util nu numai rezolvitorilor de probleme, dar și profesorilor de matematică, fiind un instrument didactic care poate facilita dezvoltarea intuiției elevilor în abordarea problemelor de nivel mediu și avansat, precum și perfecționarea abilităților algoritmice de rezolvare.

Rezolvarea de probleme presupune atât abilități teoretice și analitice, dar și algoritmice, dublate de o intuiție matematică de bază.

Acest concept de culegere vine cu succes în sprijinul dezvoltării acestor abilități ale rezolvitorului, oferind totodată profesorilor de matematică modele de predare a rezolvării problemelor, ca parte integrantă a procesului de învățare a matematicii.

Lucrarea de față este prima dintr-o serie care va cuprinde și alte domenii și subdomenii matematice, culegerile fiind editate în aceeași formulă structurală, cu soluții progresive separate. Seria face parte dintr-un proiect publicistic de anvergură care are ca scop implicarea profesorilor și tuturor absolvenților de matematică în editarea unor astfel de culegeri ineractive, în formule similare sau diferite, contribuind astfel la îmbogățirea materialului didactic suplimentar, atât de necesar studiului și perfecționării în matematica școlară și de concurs.

ENUNȚURI

AL1.1.1 Rezolvați sistemul pentru x, y reali:

$$(x-1)(y^2+6) = y(x^2+1)$$

$$(y-1)(x^2+6) = x(y^2+1)$$

AL1.1.2 Considerăm șirul de întregi pozitivi care satisface relația $a_n = a_{n-1}^2 + a_{n-2}^2 + a_{n-3}^2$ pentru orice $n \geq 3$.

Arătați că dacă $a_k = 1997$, atunci $k \leq 3$.

..... parte lipsă

AL1.1.5 Arătați că ecuația $x^2 + y^2 + z^2 + 3(x + y + z) + 5 = 0$ nu are soluții în numere raționale.

AL1.1.6 Știind că $133^5 + 110^5 + 84^5 + 27^5 = k^5$, unde k este număr întreg, găsiți k .

..... parte lipsă

AL1.1.77 Se dau n numere x_1, x_2, \dots, x_n diferite de 0. Să se demonstreze că există un număr irațional a astfel încât numerele $ax_i, i = 1, \dots, n$ să fie iraționale.

N. Ceti, V. Marchidan

AL1.1.78 Să se arate că numărul $N = 1 + 2 \cdot 3 + 4 \cdot 5 \cdot 6 + 7 \cdot 8 \cdot 9 \cdot 10 + 11 \cdot 12 \cdot 13 \cdot 14 \cdot 15 + \dots$ nu este pătrat perfect, dacă numărul termenilor este mai mare ca 1.

C. Rusu

AL1.1.79 Să se afle restul împărțirii numărului 5^{7^n} , $n \in \mathbb{N}$, prin 31.

D. Andrica

AL1.1.80 Să se demonstreze că

$$|\sin 2x + 2 \sin(x + y) - \sin 2y| \leq 2\sqrt{2}, \text{ oricare ar fi } x, y \text{ numere reale.}$$

D. Bătinețu

AL1.1.81 Fie 1000 de numere naturale nenule și distincte, având suma 1000998. Demonstrați că printre ele există cel puțin două numere impare.

L. Niculescu

..... **parte lipsă**

AL1.1.95 Să se determine toate polinoamele $P \in R[X]$ cu proprietatea că $P(x^2) = P^2(x), \forall x \in R$.

AL1.1.96 Să se arate că oricum am alege cinci numere întregi, există printre ele două care au suma sau diferența divizibilă cu 7.

I. Tomescu

..... **parte lipsă**

AL1.1.101 Fie P un polinom cu coeficienți complecși. Să se demonstreze că funcția polinomială asociată este pară dacă și numai dacă există un polinom Q cu coeficienți complecși astfel încât $P(x) = Q(x)Q(-x), \forall x \in C$

M. Țena

PONTURI

AL1.1.1 Adunarea și scăderea ecuațiilor; completarea pătratelor; substituții.

AL1.1.2 Reducere la absurd; relația se aplică la două triplete diferite din patru termeni consecutivi; inegalități între numere care diferă prin cantități pozitive.

..... **parte lipsă**

AL1.1.5 Sumă de pătrate; substituții; reducere la absurd; orice pătrat perfect este congruent cu 0 sau 1 modulo 4; teorema împărțirii cu rest; divizibilitate; paritate.

AL1.1.6 Ultimele cifre ale lui n și n^5 sunt aceleași; membrul stâng este congruent cu 0 modulo 3; inegalități.

..... **parte lipsă**

AL1.1.77 Dacă m e prim, atunci \sqrt{m} e irațional; tabel cu n coloane și o infinitate de linii; reducere la absurd; principiul de numărare; a, b raționale implică a/b rațional.

AL1.1.78 Termeni multipli de 10; restul împărțirii la 10; ultima cifră.

AL1.1.79 $5^{3k+1}; 125 = 124 + 1$.

AL1.1.80 Formula $(\sin a - \sin b)$; împărțire cu $\sqrt{1 + \sin^2(x - y)}$; proprietățile funcțiilor trigonometrice \sin și \cos .

..... **parte lipsă**

AL1.1.95 $P = 0, P = 1$; scrierea lui P în forma standard;
 $P = a_n X^n$; reducere la absurd; dacă polinoamele P și Q sunt egale și
 P conține un termen în X^m , atunci și Q conține un astfel de termen.

AL1.1.96 Resturile pătratelor perfecte la împărțirea cu 7;
teorema împărțirii cu rest; principiul de numărare; formula diferenței
pătratelor a două numere; divizibilitate.

..... **parte lipsă**

AL1.1.101 Forma standard a lui P ; identificarea coeficienților;
 $P(x) = P_1(x^2)$; rădăcinile lui P_1 ; forma canonică a lui P_1 ; formula
diferenței pătratelor a două numere.

ALGORITMI

AL1.1.1

Adunați cele două ecuații date.

Completați pătrate în ecuația rezultată.

Scădeți cea de-a doua ecuație dată din prima.

Grupați termenii și scoateți factorul comun pentru a obține

$$(x - y)(x + y - 2xy + 7) = 0$$

Rearanjați termenii și scoateți factor comun în factorul al doilea al produsului.

Faceți substituțiile $a = x - 5/2$ și $b = y - 5/2$.

Rezolvați noul sistem în a și b format din ultima ecuație și prima ecuație obținută din adunarea celor două ecuații originale.

Aranjați termenii pentru a pune în evidență $a + b$.

Rezolvați ecuația de gradul doi în $a + b$.

Faceți o nouă substituție și aranjați termenii pentru a pune în evidență $a - b$.

Găsiți valoarea lui $a - b$.

AL1.1.2

Reducere la absurd. Presupuneți că există $k > 3$ pentru care este verificată relația.

Considerați cei patru termeni care trebuie să existe.

Aplicați relația dată pentru cel de-al patrulea termen $a_k = 1997$ și arătați că $a_{k-1} \leq 44$.

Aplicați relația dată pentru cel de-al treilea termen a_{k-1} și arătați că $a_{k-1} \geq 61$, contradicție.

..... parte lipsă

AL1.1.5

Completați pătrate în membrul stâng al ecuației și scrieți-l ca o sumă de pătrate.

Arătați că ecuația dată este echivalentă cu $a^2 + b^2 + c^2 = 7d^2$ în numere întregi.

Reducere la absurd: presupuneți că există o soluție minimală (în sensul sumei valorilor absolute).

Arătați că orice pătrat perfect este congruent cu 0 sau 1 modulo 4, folosind teorema împărțirii cu rest.

Arătați că a, b, c, d sunt pare.

Arătați că $(a/2, b/2, c/2, d/2)$ este o tot o soluție, care contrazice presupunerea de minimalitate.

AL1.1.6

Arătați că ultima cifră a membrului stâng este 4.

Arătați că $3 \mid k$ și cea mai mică posibilitate pentru k este 144, iar următoarea este 174.

Arătați că fiecare putere din membrul stâng este mai mică decât un multiplu de 10^{10} și adunați inegalitățile.

Arătați că membrul stâng este mai mic decât 10^{11} .

Arătați că k nu poate fi 170, deci nu poate fi nici 174.

..... parte lipsă

AL1.1.77

Arătați că toate numerele \sqrt{m} , cu m prim, sunt iraționale.

Considerați toate numerele \sqrt{m} , cu m prim, și notați-le prin

$y_1, y_2, \dots, y_m, \dots$. Formați tabelul infinit $(y_i x_j)_{i=1, \infty}^{j=1, n}$ cu n coloane și o infinitate de linii. Arătați că există o linie care conține numai numere iraționale:

Demonstrați prin reducere la absurd: Presupuneți că în fiecare linie există cel puțin un număr rațional. Arătați că există cel puțin o coloană care conține două numere raționale.

Arătați că raportul acestor două numere este irațional, contradicție.

AL1.1.78

Arătați că termenii de rang mai mare ca 3 sunt multiplii de 10.

Arătați că ultima cifră a lui N este 7.

Reducere la absurd: Presupuneți N pătrat perfect. Arătați că ultima cifră a lui N nu poate fi 7, contradicție.

AL1.1.79

Arătați că $5^{7^n} = 5^{3k+1}$, scriind $7 = 6 + 1$.

Arătați că $5^{3k+1} = (31m+1)^k \cdot 5$, scriind $125 = 124 + 1$.

Arătați că $5^{7^n} = 31q + 5$.

AL1.1.80

Notăți cu $f(x, y)$ expresia din modul. Exprimați $f(x, y)$ scriind $\sin 2x - \sin 2y$ ca un produs și scoțând în factor comun forțat

$$t = \sqrt{1 + \sin^2(x - y)}.$$

Arătați că există $g(x, y)$ real astfel încât $\sin g(x, y) = \frac{\sin(x - y)}{t}$

și $\cos g(x, y) = \frac{1}{t}$.

Înlocuiți aceste expresii în expresia lui $f(x, y)$ și arătați că $|f(x, y)| \leq 2\sqrt{2}$, folosind faptul că $|\sin a| \leq 1, \forall a \in \mathbb{R}$.

..... parte lipsă

AL1.1.95

Verificați că polinoamele $P = 0$ și $P = 1$ satisfac condiția dată.

Presupuneți $P \neq 0, P \neq 1$. Arătați că P este de forma $a_n X^n$ prin reducere la absurd:

Scrieți P în forma standard cu coeficienții a_i și gradul n .

Presupuneți că există $k \in \{0, 1, \dots, n-1\}$ astfel încât $a_k \neq 0$ și $a_s = 0$ pentru orice $s \in \{k+1, k+2, \dots, n-1\}$. Scrieți relația înlocuind coeficienții conform acestei presupunerii.

Studiați termenii în x^{n+k} în ambii membri și arătați că în membrul stâng nu există un astfel de termen, contradicție.

Scrieți egalitatea dată pentru $P = a_n X^n$ și arătați că $a_n = 1$.

AL1.1.96

Arătați că resturile posibile la împărțirea unui pătrat perfect prin 7 sunt 0, 1, 2, 4, folosind teorema împărțirii cu rest.

Considerați cinci numere întregi oarecare și pătratele acestora.

Aplicați proprietatea demonstrată anterior acestor pătrate.

Arătați că cel puțin două din aceste pătrate dau același rest la împărțirea cu 7 folosind principiul de numărare.

Exprimați diferența acestor pătrate și arătați că suma sau diferența rădăcinilor lor pătrate este divizibilă cu 7.

..... parte lipsă

AL1.1.101

Verificați că implicația " \Leftarrow " este evidentă ($P(x) = P(-x)$).

Pentru implicația " \Rightarrow " presupuneți că P este pară și scrieți relația $P(x) = P(-x)$ folosind forma standard a polinomului P , cu coeficienți a_i și gradul n .

Arătați că toți coeficienții termenilor cu puteri impare ale lui x sunt nuli.

Arătați că P se poate scrie ca $P(x) = P_1(x^2)$, oricare ar fi x real.

Considerați numerele $y_i \in C$ astfel încât $y_i^2 = x_i$ ($i = 1, \dots, n$) și $b \in C$ astfel încât $b^2 = (-1)^n a$ și rescrieți relația obținută anterior.

Grupați factorii convenabil, folosiți formula diferenței pătratelor a două numere și exprimați $P(x)$ sub forma $Q(x)Q(-x)$.

DEMONSTRAȚII

AL1.1.1

Adunăm cele două ecuații date. După simplificare și completarea pătratelor, obținem ecuația:

$$(x - 5/2)^2 + (y - 5/2)^2 = 1/2. \quad (1)$$

Scădem cea de-a doua ecuație din prima și grupăm termenii:

$$xy(y - x) + 6(x - y) + (x + y)(x - y) = xy(x - y) + (y - x)$$

$$(x - y)[-xy + 6 + (x + y) - xy + 1] = 0$$

$$(x - y)(x + y - 2xy + 7) = 0$$

Rezultă că $x - y = 0$ sau $x + y - 2xy + 7 = 0$. Singurele posibilități de a avea $x - y = 0$ sunt $x = y = 2$ sau $x = y = 3$ (găsite rezolvând ecuația (1) prin substituția $x = y$). Toate soluțiile sistemului original cu $x \neq y$ vor fi soluții ale ecuației

$x + y - 2xy + 7 = 0$. Această ecuație este echivalentă cu următoarea (obținută prin rearanjarea termenilor și factorizare):

$$(x - 1/2)(y - 1/2) = 15/4 \quad (2)$$

Acum rezolvăm ecuațiile (1) și (2) simultan. Fie $a = x - 5/2$ și $b = y - 5/2$. Atunci ecuația (1) este echivalentă cu

$$a^2 + b^2 = 1/2. \quad (3)$$

și ecuația (2) este echivalentă cu:

$$(a + 2)(b + 2) = 15/4 \Rightarrow ab + 2(a + b) = -1/4$$

$$\Rightarrow 2ab + 4(a + b) = -1/2 \quad (4)$$

Adunând ecuația (4) cu ecuația (3), găsim:

$$(a + b)^2 + 4(a + b) = 0 \Rightarrow a + b = 0, -4 \quad (5)$$

Scăzând ecuația (4) din ecuația (3), găsim:

$$(a - b)^2 - 4(a + b) = 1 \quad (6)$$

Observăm că dacă $a + b = -4$, atunci ecuația (6) este falsă. Deci, $a + b = 0$. Înlocuind aceasta în ecuația (6), obținem:

$$(a - b)^2 = 1 \Rightarrow a - b = \pm 1 \quad (7)$$

Deoarece $a + b = 0$, putem acum găsi toate perechile ordonate (a, b) cu ajutorul ecuației (7). Ele sunt $(-1/2, 1/2)$ și $(1/2, -1/2)$.

Rezultă că singurele soluții pentru (x, y) sunt $(2, 2)$, $(3, 3)$, $(2, 3)$ și $(3, 2)$.

AL1.1.2

Presupunem că pentru anumiți $k > 3$, $a_k = 1997$. Atunci, fiecare din numerele a_{k-1} , a_{k-2} , a_{k-3} și a_{k-4} trebuie să existe.

Fie $w = a_{k-1}$, $x = a_{k-2}$, $y = a_{k-3}$ și $z = a_{k-4}$.

Conform condiției date, $1997 = w^2 + x^2 + y^2$. Astfel, $w \leq \sqrt{1997} < 45$, și cum w este întreg pozitiv, $w \leq 44$.

Dar atunci $x^2 + y^2 \geq 1997 - 44^2 = 61$.

Pe de altă parte, $w = x^2 + y^2 + z^2$. Deoarece $x^2 + y^2 \geq 61$ și $z^2 \geq 0$, $w = x^2 + y^2 + z^2 \geq 61$. Dar $w \leq 44$, contradicție.

..... parte lipsă

AL1.1.5

Fie $u = 2x + 3$, $v = 2y + 3$, $w = 2z + 3$. Atunci ecuația dată este echivalentă cu $u^2 + v^2 + w^2 = 7$. A arăta că această ecuație are soluții în numere raționale este echivalent cu a arăta că ecuația $a^2 + b^2 + c^2 = 7d^2$ are soluții nenule în numere întregi.

Presupunem contrariul, anume că (a, b, c, d) este o soluție nenulă cu $|a| + |b| + |c| + |d|$ minim.

Arătăm mai întâi că orice pătrat perfect este congruent cu 0 sau 1 modulo 4. Într-adevăr, dacă $n = 4m + k$, cu $k \in \{0, 1, 2, 3\}$, atunci $n^2 = 16m^2 + 8mk + k^2$ și se verifică ușor pentru $k = 0, 1, 2, 3$ că resturile împărțirii lui k^2 prin 4 pot fi doar 0 sau 1. Rezultă că resturile posibile la împărțirea lui n^2 prin 4 sunt tot 0, 1. Am arătat astfel că orice pătrat perfect are această proprietate.

Sub condiția de minimalitate impusă, avem că fiecare dintre a, b, c, d este congruent cu 0 modulo 4.

Astfel, trebuie să avem a, b, c, d pare, deci d este de asemenea par.

Dar atunci $(a/2, b/2, c/2, d/2)$ este de asemenea soluție a ecuației și este o soluție mai mică (în sensul sumei modulelor), contradicție.

AL1.1.6

Ultimele cifre ale lui n și n^5 sunt aceleași. Deci ultima cifră a membrului stâng este aceeași cu a numărului $3 + 0 + 4 + 7$, adică 4.

Așadar, ultima cifră a lui k este 4. Avem $133 \equiv 1 \pmod{3}$, $110 \equiv -1 \pmod{3}$, $84 \equiv 0 \pmod{3}$, $27 \equiv 0 \pmod{3}$, deci membrul stâng este congruent cu 0 modulo 3. Bineînțeles, $k > 133$. Rezultă că cea mai mică posibilitate pentru k este 144, iar următoarea este 174. $11^5 = (10+1)^5 = 10^5 + 5 \cdot 10^4 + 10 \cdot 10^3 + 10 \cdot 10^2 + 5 \cdot 10 + 1 = 161051$, deci $110^5 = 11^5 \cdot 10^5 = 1.61051 \cdot 10^{10} < 2 \cdot 10^{10}$. Evident, 27 și 84 sunt mai mici decât 100, deci 27^5 și 84^5 sunt mai mici decât 10^{10} .

Similar, $133^5 < (1331/10)^5 = 11^{15}/10^5 < 5 \cdot 10^{10}$. Astfel, membrul stâng este mai mic decât 10^{11} . Dar $170^2 = 28900 > 28000$, $170^4 = 78000000 > 7 \cdot 10^8$ și $170^5 > 10^{11}$. Rezultă că singura posibilitate pentru k este 144.

..... parte lipsă

AL1.1.77

Numerele de forma \sqrt{m} , cu m prim, sunt iraționale. Într-adevăr, pentru $m = 1$ propoziția este adevărată. Pentru $m > 1$, dacă presupunem prin absurd că $\sqrt{m} = \frac{a}{b}$, cu a, b întregi, iar fracția a/b o luăm ireductibilă, rezultă $mb^2 = a^2$, de unde $m \mid a^2$ și cum m este prim, rezultă $m \mid a$. Rezultă că $a = mk$, cu k natural. Înlocuind, obținem $mb^2 = m^2k^2$, adică $b^2 = mk^2$. Conform unui raționament similar, rezultă că $m \mid b$. Deci $m > 1$ este un divizor comun al numerelor a și b , contradicție.

Notăm aceste numere \sqrt{m} prin $y_1, y_2, \dots, y_m, \dots$. Formăm următorul tabel infinit:

a_1x_1	a_1x_2	\dots	a_1x_{n-1}	a_1x_n
a_2x_1	a_2x_2	\dots	a_2x_{n-1}	a_2x_n
\dots	\dots	\dots	\dots	\dots
a_mx_1	a_mx_2	\dots	a_mx_{n-1}	a_mx_n
\dots	\dots	\dots	\dots	\dots

Vom demonstra proprietatea cerută prin reducere la absurd. Presupunem că pe fiecare linie există cel puțin un număr rațional. Deoarece avem o infinitate de linii și numai n coloane, rezultă că există cel puțin o coloană cu două numere raționale. Fie aceasta coloana elementelor x_q . Cele două numere raționale vor fi de forma

$$a_i x_q \text{ și } a_j x_q. \text{ Făcând raportul lor obținem } \frac{a_i x_q}{a_j x_q} = \frac{a_i}{a_j}. \text{ Dar } a_i \text{ și } a_j$$

fiind iraționale și numerele de sub radical fiind prime, rezultă că raportul lor este irațional. Am ajuns la o contradicție, anume ca un număr rațional să fie egal cu unul irațional.

AL1.1.78

Toți termenii de rang mai mare ca 3 sunt multipli de 10, deoarece produsul conține cel puțin un număr par și un număr divizibil cu 5.

Rezultă că restul împărțirii lui N la 10 este $1 + 2 \cdot 3 = 7$ și deci 7 este ultima cifră a lui N .

Însă nu există niciun pătrat perfect a cărui ultimă cifră este 7, deoarece pătratele perfecte pot avea ultima cifră numai 0, 1, 4, 5, 6 sau 9.

AL1.1.79

Putem scrie numărul 5^{7^n} sub următoarele forme:

$$5^{7^n} = 5^{(6+1)^n} = 5^{3k+1} = 125^k \cdot 5 = (31m+1)^k \cdot 5 = (31p+1) \cdot 5 = 31q+5.$$

Deci restul împărțirii numărului dat la 31 este 5.

AL1.1.80

$$\begin{aligned} \text{Fie } f(x, y) &= \sin 2x + 2 \sin(x + y) - \sin 2y = \\ &= 2 \sin(x - y) \cos(x + y) + 2 \sin(x + y) = \\ &= 2 \sqrt{1 + \sin^2(x + y)} \left(\frac{\sin(x - y)}{\sqrt{1 + \sin^2(x + y)}} \cos(x + y) + \right. \\ &\quad \left. + \frac{1}{\sqrt{1 + \sin^2(x + y)}} \sin(x + y) \right). \end{aligned}$$

$$\text{Dar } \left(\frac{\sin(x-y)}{\sqrt{1+\sin^2(x+y)}} \right)^2 + \left(\frac{1}{\sqrt{1+\sin^2(x+y)}} \right)^2 = 1 \text{ și deci există}$$

$g(x, y) \in R$ astfel încât:

$$\frac{\sin(x-y)}{\sqrt{1+\sin^2(x+y)}} = \sin g(x, y) \text{ și } \frac{1}{\sqrt{1+\sin^2(x+y)}} = \cos g(x, y)$$

Înlocuind în expresia lui $f(x, y)$ găsită, obținem:

$$\begin{aligned} |f(x, y)| &= 2\sqrt{1+\sin^2(x-y)} |\sin(x+y+g(x, y))| \leq \\ &\leq 2\sqrt{1+\sin^2(x-y)} \leq 2\sqrt{2}. \end{aligned}$$

..... parte lipsă

AL1.1.95

Se verifică simplu că polinoamele $P = 0$ și $P = 1$ satisfac condiția dată. Presupunem $P \neq 0, P \neq 1$. Fie $P \in R[X]$,

$$P = a_n X^n + a_{n-1} X^{n-1} + \dots + a_1 X + a_0, \quad a_n \neq 0.$$

$$\begin{aligned} P(x_2) = P^2(x), \quad \forall x \in R &\Leftrightarrow a_n x^{2n} + a_{n-1} x^{2(n-1)} + \dots + a_1 x^2 + a_0 = \\ &= (a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \dots + a_1 x + a_0)^2, \quad \forall x \in R \end{aligned}$$

Presupunem că există $k \in \{0, 1, \dots, n-1\}$ astfel încât $a_k \neq 0$ și $a_s = 0$ pentru orice $s \in \{k+1, k+2, \dots, n-1\}$, ceea ce este echivalent cu faptul că P nu este de forma $a_n X^n$. Avem atunci:

$$P(x) = a_n x^n + a_k x^k + a_{k-1} x^{k-1} + \dots + a_1 x + a_0$$

$$P(x^2) = a_n x^{2n} + a_k x^{2k} + a_{k-1} x^{2(k-1)} + \dots + a_1 x^2 + a_0$$

Relația dată devine:

$$a_n x^{2n} + a_k x^{2k} + \dots + a_1 x^2 + a_0 = (a_n x^n + a_k x^k + \dots + a_1 x + a_0)^2, \quad \forall x \in R$$

În membrul drept al relației de mai sus, coeficientul lui x^{n+k} este $2a_n a_k \neq 0$, în timp ce în membrul stâng nu există un termen în x^{n+k} , deoarece $2n > n + k > 2k$. Prin urmare am ajuns la o contradicție, deci presupunerea făcută este absurdă. Rezultă că $P = a_n X^n$. Înlocuind în relația dată, obținem:

$$P(x^2) = P^2(x), \quad \forall x \in R \Leftrightarrow a_n x^{2n} = a_n^2 x^{2n}, \quad \forall x \in R \Leftrightarrow a_n^2 = a_n \Rightarrow a_n = 1$$

Deci $P = X^n$.

Prin urmare, polinoamele care satisfac condiția din enunț sunt $P \in \{0, 1, X^n\}$.

AL1.1.96

Arătăm mai întâi că resturile posibile ale împărțirii oricărui pătrat perfect la 7 sunt 0, 1, 2 sau 4.

Într-adevăr, dacă $n = 7m + k$, cu $k \in \{0, 1, 2, 3, 4, 5, 6\}$, atunci $n^2 = 49m^2 + 14mk + k^2$ și se verifică ușor pentru $k = 0, 1, 2, 3, 4, 5, 6$ că resturile împărțirii lui k^2 prin 7 pot fi doar 0, 1, 2 sau 4. Rezultă că resturile posibile la împărțirea lui n^2 prin 7 sunt tot 0, 1, 2 sau 4. Am arătat astfel că orice pătrat perfect are această proprietate.

Fie acum a, b, c, d, e cinci numere întregi arbitrare. Conform proprietății de mai sus, pătratele lor nu pot da la împărțirea cu 7 decât unul din cele patru resturi 0, 1, 2, 4. Având cinci numere și patru resturi, conform principiului de numărare, există cel puțin două pătrate care dau același rest la împărțirea cu 7. Există deci $x, y \in \{a, b, c, d, e\}$ astfel încât $x^2 - y^2 : 7$. Dar $x^2 - y^2 = (x - y)(x + y)$ și cum 7 este număr prim, deducem că 7 divide $x + y$ sau $x - y$.

..... parte lipsă

AL1.1.101

Dacă există un polinom Q cu proprietatea din enunț, este evident că funcția polinomială P este pară, deoarece

$$P(-x) = Q(-x) \quad Q(x) = P(x).$$

Reciproc, să presupunem că funcția polinomială P este pară. Fie

$$P(x) = a_0 + a_1x + \dots + a_nx^n, \text{ cu } a_i \in C, \forall i = 1, \dots, n.$$

Scriind $P(x) = P(-x)$, $\forall x \in C$ și identificând coeficienții, rezultă că toți coeficienții termenilor cu puteri impare ale lui x sunt nuli. Deci putem scrie:

$$P(x) = a_0 + a_2x^2 + a_4x^4 + \dots + a_{2n}x^{2n} = P_1(x^2), \quad \forall x \in C, \quad (1)$$

unde P_1 este un polinom de gradul n .

Dacă $x_1, x_2, \dots, x_n \in C$ sunt rădăcinile polinomului P_1 , putem scrie $P_1(x) = a(x - x_1)(x - x_2) \cdots (x - x_n)$ cu $a \in C^*$ și atunci (1) devine $P(x) = a(x^2 - x_1)(x^2 - x_2) \cdots (x^2 - x_n) = (-1)^n a(x_1 - x^2)(x_2 - x^2) \cdots (x_n - x^2)$. (2)

Fie numerele $y_1, y_2, \dots, y_n \in C$ astfel încât $y_i^2 = x_i$ ($i = 1, \dots, n$) și de asemenea fie $b \in C$ astfel încât $b^2 = (-1)^n a$.

Relația (2) devine:

$$P(x) = b^2(y_1^2 - x^2)(y_2^2 - x^2) \cdots (y_n^2 - x^2) = [b(y_1 + x)(y_2 + x) \cdots (y_n + x)] \cdot [b(y_1 - x)(y_2 - x) \cdots (y_n - x)].$$

Luând $Q(x) = b(y_1 + x)(y_2 + x) \cdots (y_n + x)$ obținem

$$P(x) = Q(x)Q(-x), \quad \forall x \in C.$$

Bibliografie

Revista *American Mathematical Monthly*, Volumul 116, Numărul 10, Decembrie 2007, SUA

Revista *American Mathematical Monthly*, Volumul 115, Numărul 6, Iunie-Iulie 2008, SUA

Revista *Kvant*, Numărul 3, 1970, URSS

Revista *Kvant*, Numărul 11, 1971, URSS

Revista *Kvant*, Numărul 2, 1978, URSS

Revista *Gazeta Matematică*, Numărul 4, 1977, România

Revista *Gazeta Matematică*, Numărul 5, 1977, România

Revista *Gazeta Matematică*, Numărul 12, 1977, România

Revista *Gazeta Matematică*, Numărul 3, 1979, România

Revista *Gazeta Matematică*, Numărul 8, 1979, România

Revista *Gazeta Matematică*, Numărul 1, 1980, România

Revista *Gazeta Matematică*, Numărul 8, 1980, România

Revista *Gazeta Matematică*, Numărul 11, 1980, România

Revista *Gazeta Matematică*, Numărul 4, 1981, România

Revista *Gazeta Matematică*, Numărul 5, 1981, România

Revista *Gazeta Matematică*, Numărul 9, 1981, România

Revista *Gazeta Matematică*, Numărul 10, 1981, România

N. Teodorescu, A. Constantinescu, M. Mihai, L. Pârșan, E. Perjariu, A. Popescu-Zorica, P. Radovici-Mărculescu, M. Țena, *Probleme din Gazeta Matematică – ediție selectivă și metodologică*. Editura tehnică, București, 1984.

Proiect al editurii INFAROM

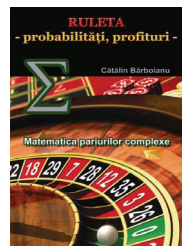
Această lucrare face parte din proiectul editorial Infarom de publicare a unei serii de culegeri de probleme de matematică într-o formulă structurală interactivă, prin contribuții colective din partea profesorilor, studenților și absolvenților facultăților de matematică. Contribuțiile de conținut se fac în baza unei colaborări care asigură statutul complet de autor sau co-autor, în diferite formule de lucru și financiare. Detaliile privind acest proiect și înscrierea sunt postate pe site-ul editurii, la www.infarom.ro/culegeri.html.

*Din colecția de matematică aplicată,
de același autor:*

**“Ce sunt și cum se calculează șansele:
Introducere în teoria probabilităților și
ghid de calcul pentru începători,
cu aplicații în jocurile de noroc
și viața de zi cu zi”**
ISBN 9789738866256

**“Ruleta - probabilități, profituri:
Matematica pariurilor complexe”**
ISBN 9789738866263

Cărțile pot fi achiziționate din librăriile fizice sau virtuale.
Comenzile online prin site-ul editurii beneficiază de un discount de 15 – 20%:
www.infarom.ro/shop